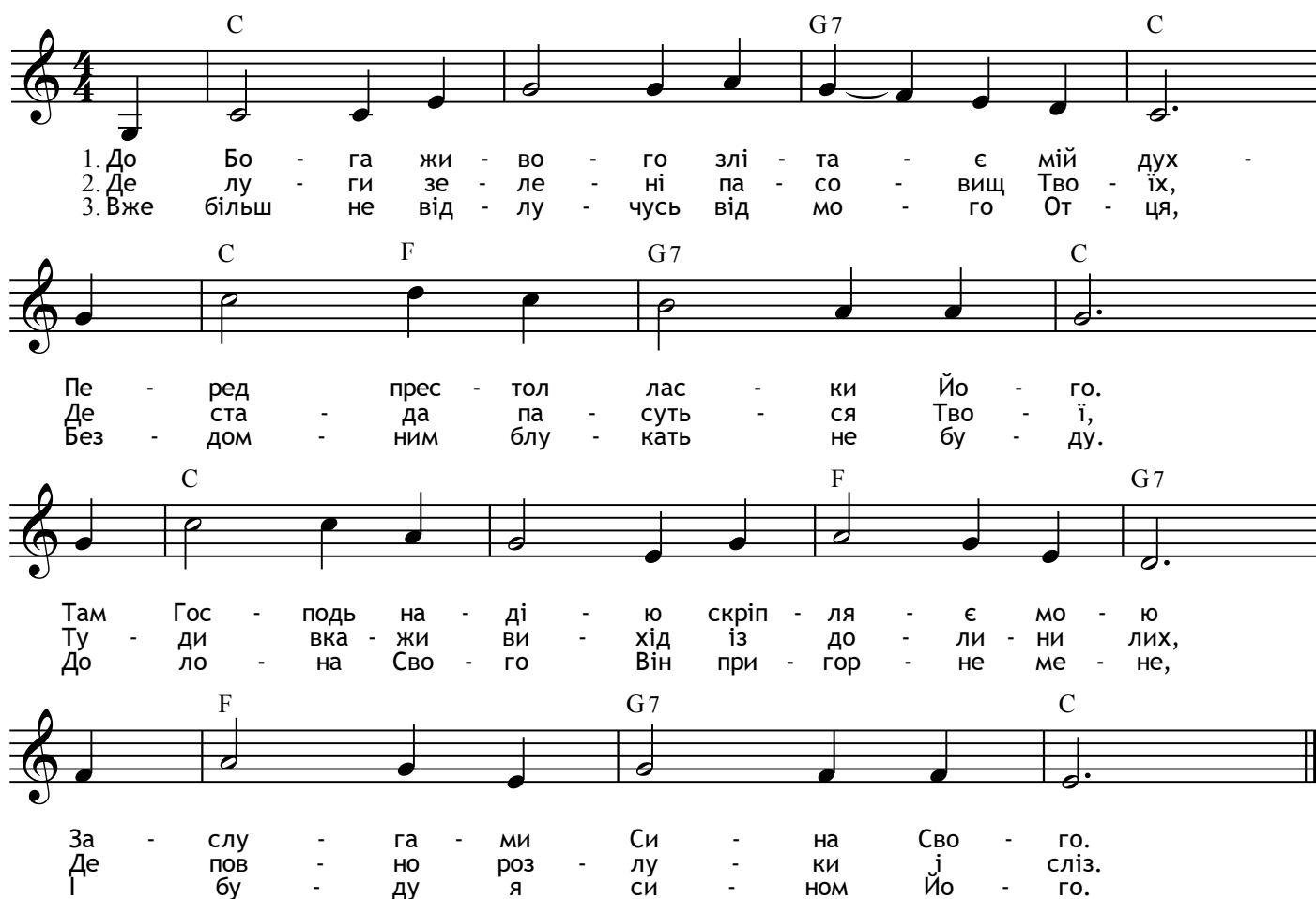

1. До Бо - га жи - во - го злі - та - є мій дух -
 2. Де лу - ги зе - ле - ні па - со - вищ Тво - їх,
 3. Вже більш не від - лу - чусь від мо - го От - ця,

Пе - ред прес - тол лас - ки Йо - го.
 Де ста - да па - суть - ся Тво - і,
 Без - дом - ним блу - кать не бу - ду.

Там Гос - подь на - ді - ю скріп - ля - є мо - ю
 Ту - ди вка - жи ви - хід із до - ли - ни лих,
 До ло - на Сво - го Він при - гор - не ме - не,

За - слу - га - ми Си - на Сво - го.
 Де пов - но роз - лу - ки - ки сліз.
 І бу - ду я сином Йо - го.

1. До Бога живого злітає мій дух —
 Перед престол ласки Його.
 Там Господь надію скріплює мою
 Заслугою Сина Свого.

2. Де луги зелені пасовищ Твоїх,
 Де стада пасуться Твої,
 Туди вкажи вихід із долини лих,
 Де повно розлуки і сліз.

3. Вже більш не відлучусь від мого Отця,
 Бездомним блукать не буду.
 До лона Свого Він пригорне мене,
 І буду я сином Його.